

Dimissionstale 10. klasse

Kære 10. klasse, kære dimittender

Sikken et skoleår, sikken en mærkelig tid, 1,5 år med en helt anden måde at gå i skole på. Og for jer det sidste skoleår i jeres grundskoleforløb – 10. klasse på Th. Langs. Det blev ikke det år, vi - og jeg tænker også I - havde forventet og håbet på. Det blev anderledes med restriktioner fra oven, som vi ikke selv har været herrer over. Vi har på skolen gjort vores bedste for, at I har haft et rigtig godt år – og I har selv i den grad også bidraget til det.

Jeg har været lærer i næsten 35 år, og jeg har da aldrig prøvet at have et skoleår som det her. I har jo næsten ikke været på skolen, sådan føles det i hvert fald, I har haft virkelig meget virtuel undervisning, så kom I tilbage i skole med afstand, tilbage i skole en dag om ugen udendørs, hjem igen, tilbage igen, nye skemaer, nye måder at gøre tingene på. Vi havde en forventning om, at I kunne komme til NY – sidste skoleår kom de jo ikke afsted og jeg havde da bare håbet på at I kunne have været kommet af sted. Det kom I ikke – I har været på nogle små ture undervejs, men selvfølgelig er Djurs Sommerland og Kbh. ikke det samme som NY. Sådan er den her mærkelige tid, og vi har desværre ikke selv kunnet bestemme.

Det har ikke været let at være jer - og os, men jeg synes, at I skal vide at jeg er stolt over jer her på skolen – over jer og jeres lærere – ja og jeres forældre, I har været fantastiske og har klaret det her mærkelige skoleår med bravour.

Det er rigtig dejligt, nærmest helt fantastisk, at vi må have lov til at mødes i fællesskab og fejre dimissionsfesten her i Lunden i dag – en virkelig god tradition på Th. Langs Skole, og som jeg håber, at I også nyder. Og det er super dejligt at se jer sidde der alle I Smukke Unge Mennesker – som jeg synes, at vi skal starte med at synge. Det er den dejligste sang af Kim Larsen, som passer perfekt på jer i dag,

Vi nåede til jeres sidste dag på Th. Langs Skole. Det er tid til at tage afsked med jer og med hinanden – I skal sige farvel til hinanden. Vi skal sige farvel til jer.

For lidt over et år siden sagde Dronning Margrethe i en tale til os, at vi pludselig fik vi besøg af en ubudden og farlig gæst. Det havde hun da fuldstændig ret i. Denne gæst har i den grad sat sit præg på hele landet – også på jeres skoletid på Th. Langs men jo også i jeres sidste skoleår – i 9. klasse.

Jeg kalder det "Den mærkelig tid", og for ikke så længe siden var jeg faktisk nervøs for, at vi slet ikke kunne holde dimission for jer – det kan vi heldigvis – vi sidder her i Lunden, det er helt fantastisk at se jer, unge og fulde af glæde og liv – og med stor respekt for andres liv. I har i en lang periode udvist samfundssind – I har været rigtig gode til at komme tilbage til skolen i Coronatid og overholde de restriktioner, vi har haft, det har jo ikke bare været restriktioner på skolen, men overalt hvor vi bevæger os hen.

Der er altid rigtig mange følelser forbundet med at slutte sin tid på Th. Langs Skole. Der er forventningens glæde - en "glæden sig" til det næste og til det nye, I skal til efter sommerferien. Og så selvfølgelig glæden sig bare til sommerferien. Måske er der også en lettelse, en lettelse over at være nået hertil, I har om nogen oplevet en helt anden skolegang end nogle andre nogensinde før jer – nogle af jer har sikkert haft det fint med det – men jeg er helt sikker på, at der også er rigtig mange af jer, der har savnet hinanden og jeres lærere – jeg synes, at jeg har fundet ud af at relationer betyder rigtig meget, når man skal lære – det er ikke det samme at sidde hver for sig. Og så er jeg også sikker på, at mange af jer valgte Th. Langs Skole netop grundet den store klasse, den måde at have et socialt fællesskab, naturligvis turen til New York og projektarbejderne. Lærerne har lagt sig i selen for at give jer så meget af det, som nu har været muligt – og heldigvis har I haft den sidste tid sammen på skolen.

Det er en særlig dag at afslutte noget, man har været glad for. For mig og lærerne her på skolen er der vemodighed forbundet med denne dag – tænk vi skal ikke se jer igen i morgen og på mandag. Måske har I ikke tænkt på det, før jeg siger det, men I skal jo heller ikke skal se hinanden. Det er mærkeligt. Også selv om det for mange af jer kun har været i 1 år, og det har været denne her mærkelige tid. I er kommet godt ud af det sammen og har fået en nærhed, et fællesskab som I nu skal undvære. Måske kan I også pludselig føle lidt vemod.

Jeg håber selvfølgelig inderligt, at I glæder jer til det, I hver især har valgt at skulle videre med.

Og selv om det føles kort, er jeg sikker på, at I tager nogle gode oplevelser og nogle gode minder med her fra Th. Langs. Kig lige godt på hinanden en sidste gang, send et smil til hinanden og tag det med ud i verden.

Et smil koster intet,
Men giver så meget,
Det gør den rig, som modtager det

Uden at gøre den fattigere som giver det
 Det kræver blot et øjeblik
 Men mindet om det kan
 Ofte leve for bestandig.
 Alligevel kan det ikke
 Købes, tiggес, lånes eller
 Stjæles, for det har kun værdi
 Når det gives.
 Nogen er for trætte til
 At give dig et smil
 Men giv du dem et
 For der er ingen, som
 Trænger mere til et smil
 End den som ikke længere
 Har et smil at give andre.

Husk: Smil og glæde gør altid livet lettere og sjovere – også på jeres videre vej.

10. klasse går altid mega stærkt og i år synes jeg nærmest, at det er gået endnu stærkere, fordi vi har måttet undvære jer i perioder. Vi har alligevel en ambition om på Th. Langs Skole at give jer nogle værdier med på jeres videre vej – også selv om skoleåret blev et andet end forventet. Og her betyder fællesskab og tillid noget – og i denne mærkelige tid næsten mere end nogen sinde før. Prøv at lytte til denne her lille historie om gåsens visdom, og se om ikke I kan genkende jer selv i den – den handler netop om hvor meget et stærkt fællesskab og tilliden til andre betyder.

Om efteråret ser vi gæssene flyve sydpå for vinteren i V-formation. Men hvorfor flyver de sådan? Hvert af gåsens vingeslag skaber opdrift for den gås, der flyver lige bagved. Ved at flyve i V-formation kan hele flokken flyve mindst 70 % længere, end hvis hver gås fløj alene.

Mennesker, der har et fælles mål og en almen fællesfølelse, kan nå hurtigere og lettere frem, fordi de "rejser" på hinandens fremdrift. Det tror jeg blandt andet, at I har oplevet i jeres gruppearbejder – og jeg var meget glad for, at jeg fik fornøjelsen af at opleve jeres reklamefilm. De var alle sammen rigtig gode - I var dygtige, og I løftede i flok i hver jeres gruppe.

Skulle en gås falde ud af formationen, føler den med ét det sug og den modstand, der er ved at flyve alene, og hurtigt retter den sig ind i formationen for at få glæde af den opdrift, som gåsen foran giver den. Havde vi gåsens visdom, ville vi følges med dem, der skal samme vej som vi. Bliver den forreste gås træt, vender den om

og indtager en plads i vingeformationen, og en anden gås tager føringen. Her på skolen har I skiftes til at tage føringen, I har hjulpet hinanden – hvis en har haft det svært i en periode, har andre af jer taget over. Det er stærkt.

Mennesker, der skal samme lange vej, gør klogt i at skiftes til at tage de tunge opgaver.

De gæs, der danner bagtrop, skriger for at anspore de forreste til at holde tempoet. Det er vigtigt at have ambitioner, det er vigtigt at sætte overlæggeren højt. At vise hinanden motivation i de mange forskellige situationer lærerne har sat jer i.

Endelig: Bliver en gås syg eller såret af skud og må forlade formationen, følger to andre gæs den til jorden for at hjælpe og beskytte den. De bliver hos den faldne gås, til den igen kan flyve – eller indtil den dør. Først da letter de igen – alene eller med en anden formation – for at indhente resten af flokken.

Havde vi gåsens visdom, ville vi støtте hinanden på samme vis. I har støttet hinanden og I har givet hinanden plads til at være forskellige – også rummet at man har dummet sig og skullet have en ny chance. Det er gode egenskaber at tage med sig videre.

Det er stærkt at kunne give til andre, men det er også stærkt at kunne modtage af andre. Det er jo det, et varmt og godt menneskeligt samvær handler om!

At kunne give og få i samværet med andre.

Jeg tror, at der skal være nogenlunde balance i det menneskelige regnskab, der handler om at give og få.

Hvis man blot hele tiden vil have af andre, uden selv at ville yde noget, glider man hurtigt ud på et sidespor. Det er der ingen andre, der gider at være med til i længden.

Det er vel også sådan, at den person, der på det menneskelige plan kan yde mere til andre, end han modtager i virkeligheden er det største menneske.

Når jeg har snakket med jeres lærere om jer, tror jeg godt, at jeg tør sige, at I er lyttende og opmærksomme som gæssene. I har ikke bare vist det i jeres klasse, men I har også vist det som samfundsborgere i den tid, vi har været igennem.

I har hver især haft ønsket om at være en god kammerat, I har bidraget til fællesskabet, både de store og de lidt mindre fællesskaber, I har været i, I har været engagerede, I er glade, I er hjælpsomme, og I har altid været imødekommende.

Husk:

Det er den svage, der løber med.

Det er den svage, der lader sig lokke.

Det er den svage, der ikke tør sige nej!

Det er den svage, der har behov for at vise sig.

Det er den svage, der er overmodig.

Hvorimod:

Det er den stærke, der ved, hvad han vil.

Det er den stærke, der tør sige nej.

Det er den stærke, der tør sige fra.

Det er den stærke, der sætter grænser.

Det er den stærke, der bidrager til den positive udvikling

Det er den stærke, der har de største chancer for at få det godt med sig selv.

I skal være de stærke – og de ”store” mennesker – gæssene som giver hinanden så meget. Sørg for at skabe og bevare kontakt til gode kammerater, som I kan snakke med, som I kan have fortrolighed med, som I kan drøfte usikkerheder med, som I kan have gode oplevelser med, og som I kan udvikle jer i en god retning sammen med. Og sørg for at skabe og bevare gode kontakter til nogle voksne, det kunne jo f.eks. være jeres forældre, som I kan være fortrolige med, som vil lytte til jer, og som I kan lytte til.

Vi vil glæde os til at følge jer på sidelinjen. Vi vil glæde os til at få besøg af jer, og vi vil glæde os til at møde jer og høre om jeres videre færden. Tak for den tid vi har haft sammen med jer på Th. Langs Skole.

Inden I skal have jeres beviser og lærerne får ordet vil jeg også kort sige lidt til jer forældre:

Kære forældre.

Gør hvad I kan for fortsat at være det vigtigste element i jeres børns fortsatte liv – og i jeres børns netværk.

Nu er de unge og nærmest voksne men bliv ved med at lytte til dem, tal med dem, vis dem tillid, trøst dem og giv dem glæder. Vær med til at gøre dem stærke og til de ”største mennesker”, vær med til at give dem mod og livsduelighed, vær med til at gøre dem til et helt og unikt menneske.

Tak for jeres tillid og tak for jeres engagement i jeres børns skolegang. Tak for lån af jeres dejlige børn - det dyrebareste I har.

Og som det allersidste fra mig vil jeg gerne sige tak til jer lærere for det store arbejde, I har ydet. Tak for jeres engagement og indsats. I og jeg kan være stolte

over det punktum, som sættes nu med denne seje og dejlige 10. klasse, der skal dimittere.

Jeg synes at vi skal udbringe et 3-foldigt leve.

Tine, juni 2021.